

Ustanavlja se Zeleni prstan Ljubljane

Program društva Zeleni prstan zajema ohranjanje spominov in izročil, povezanih z uporabo Ljubljane in njenih prebivalcev med okupacijo v letih 1941–1945, skrb za ohranitev Poti spominov in tovarštva kot kulturnega spomenika ter organizacijo prireditvev na tej poti. Pomen poti izhaja iz

zgodovinske resnice o uporni Ljubljani med drugo svetovno vojno, ko je, čeprav obdana z bodečo žico in bunkerji, nudila ves odpor fašističnim zavojalcem. Z namenom, da bi ta pomen in namen Poti spominov in tovarštva, ki so jo Ljubljancani gradili osem let in

ob njej zasadili 6000 dreves, ohranili za današnjo rabo, kot organizirana javnost v pomenu civilne družbe, se ustanavlja društvo Zeleni prstan Ljubljane, čigar ustanovni zbor bo 8. maja, informacije o včlanitvi pa prejmete na sedežu iniciativnega odbora na Komenskega 7 ali pri poverjenikih. Še to, ne pozabite, da bo društvo združevalo ljubitelje narave, kulture in zdravega načina življenja.

V soboto, 17. aprila, pa so borci NOV, organizirani in živeči v Ljubljani, pripravili akcijo pospravljanja in čiščenja Poti spominov in tovarštva, saj je ta zapuščena in nevdrževana. S to akcijo, v kateri so se jim pridružili mnogi občani, pa je bila tudi svojevrsten protest, saj tisti, ki so dolžni skrbeti za njeno vzdrževanje, te naloge ne opravljajo več. Zato želijo s to in še drugimi akcijami ponovno opozoriti na dolžnost ljubljanske oblasti do tega enkratnega spomenika Ljubljane.

IZ ORGANIZACIJE ZVEZE ČASTNIKOV

Člani preberite!

Za nami je letna volilno-programska konferenca na kateri smo izvolili nov Izvršni odbor, sprejeli Statut organizacije in program dela za leto 1993.

Tematika letošnjega usposabljanja častnikov in podčastnikov se nanaša na protioleptno bojevanje. Teme predavanj so na republiški ravni že pripravljene. Organiziran bo seminar za predavatelja in potem bomo izvajali predavanja kot običajno na sedmih lokacijah v občini.

Predvideni so tudi ogledi vojaško-tehničnih sredstev in orožja. O razporedu predavanj in tehničnih zborih bodo častniki in podčastniki pravočasno obveščeni.

Sedaj poteka tudi akcija včlanjevanja častnikov in podčastnikov v našo novo organizacijo. Pristopne izjave smo objavili v januarjski in marčevski številki časopisa Naša komuna. Pristopne izjave pa lahko prejmete tudi v službenih prostorih naše organizacije na občini. Možnost vpisa boste imeli tudi ob priliki pedavanj.

Članarina za leto 1993 znaša 600,00 tolarjev. Nakažete jo na žiro račun št. 50101-678-80464 Občinska organizacija Zveze častnikov Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB-7. Članarina bo porabljena za družbene dejavnosti naših članov.

Novi predsednik občinske organizacije je Franc Kunovar, podpredsednik Rajko Najzer in sekretar Marjan Knavs.

Delovni čas je ob ponedeljkih od 8. do 12. ure in sredo od 13. do 17. ure. Številka telefona je 213-984.

MARJAN KNAVS

Čestitamo!

Vsem članom in občanom viškogradskih občine čestitamo ob 27. aprilu, dnevu upora proti okupatorju, in 1. maju!

Občinski odbor ZZB NOV
Ljubljana Vič-Rudnik

Podpora Zelenemu prstanu Ljubljane

Lovska družina Rakovnik želi izraziti vso podporo novemu društvu »Zeleni prstan Ljubljane«, kateremu predseduje književnik dr. Matjaž Kmecl.

Glavna programska usmeritev novega društva je, da bi uredili in ohranili zgodovinske znamenitosti 34 km dolge sprehajalne poti okoli mesta Ljubljane. Po tej poti je za čas okupacije potekala bodeča žica, s katero so v tistih časih označili slovensko glavno mesto Ljubljana kot okupacijsko taborišče.

V programu društva vidimo, da gre za združevanje ljubiteljev narave, kar je tudi poglavitna

usmeritev naše lovške družine. Zelo smo zainteresirani, da se to vprašanje uredi na kulturni ravni, kajti precejšen del te poti vodi preko našega lovišča in zato nam ne more biti vseeno, kako bo to vprašanje urejeno. V interesu večine prebivalstva na tem področju je, da bi ohranili zelene površine, kar je tudi potreba divjadi. Hkrati pa tudi spominjske objekte. Vse to naj bi služilo kot rekreacijski objekt predvsem ljudem, ljubljanskim občanom, ki so še kako zainteresirani na kultiviranih, zelenih rekreacijskih površinah in sprehajalnih poteh v neposredni bližini našega glavnega mesta.

LOVSKA DRUŽINA RAKOVNIK

KRAJEVNA ORGANIZACIJA DRUŠTVA IZGNANCEV LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Obveščila

Odbor Društva izgnancev Vič-Rudnik obveščila vse svoje člane, da je izšel časopis Vestnik, ki ga lahko dvignejo v pisarni društva, Kolezija 23, in to 22. 4. od 16. do 20. ure.

Na voljo je še nekaj števil Zbornika, zainteresirane prosimo, da ga naročijo čimprej, ker je število omejeno. Dvignili ga boste, prav tako kot Vestnik, na sedežu društva. Bolj oddaljenim in bolnim ga bomo poslali po pošti.

Nadalje obveščamo člane, da se sedež društva seli v prostore Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, Trg mladinskih delovnih brigad 7, drugo nadstropje, soba 215, telefon: 159-042. Z delom v novih prostorih prične 6. maja 1993. Dežurstva ostanejo vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 16. do 18. ure.

Žal naše društvo ne razpolaga z nobenimi sredstvi, člani pa so v glavnem zdravstveno in socialno ogroženi in ne morejo plačevati večjih članarin, zato se vsem, ki so ali pa še bodo društvu prispevali denarno pomoč, lepo zahvaljujemo.

ANTON NAROGLAV

IZ DEJAVNOSTI DU KRIM-RUDNIK

Zbiramo denar za nov prapor

Upokojenci in člani RK smo se 23. marca zbrali v prostorih Društva upokojencev, Pot k ribniku 2. Prvi del sestanka je bilo zdravstveno predavanje. Predaval je dr. Boštjan Hostnik o nalezljivih boleznih prebavil.

V drugem delu pa smo imeli letno konferenco Društva upokojencev Krim-Rudnik. Pregled dela in finančne prikazatelje za leto 1992 je podal predsednik DU Maks Močnik.

Po razpravi je bil sprejet sklep, da mora društvo čimprej priti do svojega prapora. Stroški za prapor so dokaj visoki. Vsak član naj za prapor po možnosti prispeva in sicer 100 SIT. V kolikor pa bodo želeli imeti na praporu žebelček, naj prispevajo vsaj 300 SIT. Prisotni so takoj po skupščini želi doli svoj prispevek v višini 9.000 SIT.

V interesu nas vseh je, da pridemo čimprej do prapora. Sredstva za prapor se bodo zbirala v društveni pisarni vsak torek od 16.–18. ure.

Obrtniki in podjetja iz našega območja bodo te dni prejeli pismo, s katerim se tudi na njih obračamo za pomoč. Prepričani smo, da bodo tudi oni našo prošnjo razumeli.

Vsem že vnaprej hvala za prispevek.

Upravni odbor DU Krim-Rudnik

NA IGU SO ODKRILI SPOMENIK ŽRTVAM KOMUNIZMA

Da bi se nikoli več ne ponovilo!

Ob krajšem verskem obredu so na krajevem pokopališču na Igu odkrili spomenik tragično preminulim domobrancem in drugim žrtvam, ki so bili brez boja pobite v letih od 1941–45. Na spomeniški plošči na pročelju pokopališke kapele je skupno kar 105 imen žrtv z Iga, Iške vasi, Iške Loke, Gornjega Iga, Staj, Kota, Ustja, Bresta, Dobravice, Kremenice in Pijave Gorice, zraven pa še 43 Romov.

Množici nekaj sto ljudi, ki se je zbrala na slovesnosti, je ob tej priložnosti spregovoril poslanec SKD Ignac Polajnar, ki je pozval državo, naj že vendar poskrbi, da bomo prišli resnici do dna. V državnem zboru bodo skušali pridobiti 30 podpisov za oblikovanje posebne komisije, ki bo začela z raziskavo tega obdobja, je dejal Ignac Polajnar.

Predsednik občinske skupščine Bogdan Bradač je spomnil na zgodovinsko ozadje krutega mesebojnega obračunavanja, ki je pripeljalo do teh tragičnih pobojev. Samo Igu je v letih od 1941–45 doživel kar 11 različnih sprememb oblasti. Žrtve so bile tudi med ljudmi, ki jih politika sploh ni zanimala. Že zaradi obstoja slovenskega naroda se ta bratomorna morija ne sme nikoli več ponoviti. Bogdan Bradač je poudaril pomen spomenika na Igu, na kraju pa dodal, da bi morali postaviti spomenike za vse, ki so tragično končali v vojni, ne glede na to, kateri strani so pripadali.

Član iniciativnega odbora za postavitev spomenika Anton Uršič iz Iške Loke pa nam je posebej za Našo komuno še pred samo slovesnostjo dejal: »Zadnji čas je že bil, da se je postavil ta spomenik. Ta tragedija je zaznamovala zlasti Igu z okolico, kar se je čutilo še vsa leta po vojni.«

Na slovesnosti od odkritju spomenika je nastopil tudi dramski igralec Boris Kralj (z recitacijami) in Moški pevski zbor Orfej iz Iške vasi.

B. VRHOVEC

Priznanje sodelavcem »Lovca«

Na srečanju v Ljubljani (27. marca), ki ga je organiziralo uredništvo revije Lovca, se je zbralo večje število intelektualcev različnih profilov iz raznih krajev Slovenije. Ob tej priložnosti so slavnostno podelili plakete in priznanja prizadevnim posameznikom iz območja Republike Slovenije, ki so vsak na svojem področju prispevali k razvoju in v zadnjem času k prilaganju in iskanju novih poti za revijo s častljivim letom za naše razmere, saj mineva 93 let odkar je začela izhajati. Revija se je v novih pogojih prilagodila vsebinsko in po izgledu. Proces sicer še ni končan, še so težave, kar je normalno, saj smo še vedno v prehodnem obdobju.

Uredništvo Naše komune pa ob tej priložnosti čestita vsem, ki so prejeli priznanja in med njim tudi dvema našima sodelavcema novinarju gospodu Stanetu Lenardiču in gospodu Borisu Leskovicu, odgovornemu uredniku revije Lovca. Oba sta iz novega Trnovega. Hkrati pa bi želeli čestitati tudi gospodu Francu Šetincu iz Murgel, književniku in publicistu, ki je prav tako med dobitniki plakete-priznanja za uspešno sodelovanje v reviji Lovca. Ob tej priložnosti bi želeli opozoriti, da je gospod F. Šetinc napisal med drugim zanimivo brošuro: »Lovca, divjad in naš čas«, ki je namenjena širšemu krogu bralcev, predvsem neločcem. Ta knjižica je lahko zelo koristen priročnik z naravovarstvenega področja v šolah. Na žalost je po našem prepričanju še vedno premalo poznana.

Kar zadeva srečanje sodelavcev revije Lovca bi želeli opozoriti še na nastop kvarteta registov, ki je zelo popestril slavnostno prireditev. Zelo smo zadovoljni, ker se tudi ta vrst glasbe vedno bolj uveljavlja tudi v slovenskem prostoru. Srečanje sodelavcev revije Lovca je bilo uspešno, koristno in prijetno. Predvsem pa je visoka intelektualna raven udeležencev jamstvo, da se bo revija Lovca tudi v prihodnje prilagajala novim zahtevam časa; želimo, da bi v takem ozračju praznovali tudi stoletnico slovenske lovške revije Lovca.

N. K.

BILI SO MED NAMI

Pavla Kovačič

Februarja 1967. leta je prišla na našo šolo mlada, triindvajsetletna socialna delavka. Zanj je bila to prva služba, za nas pa prvo srečanje z delavko v svetovalni službi. To so bila leta, ko si je svetovalno delo šele utiralo pot v šole. Pavla Kovačičeva je bila med začetniki.

Z vso zavzetostjo se je lotila dela – svetovanja, zdravstvenega varstva in vzgoje, prvih začetkov poklicnega usmerjanja, skrbi za šolsko prehrano, regresiranje prehrane za učence, vključevanja otrok v počitniške kolonije, sodelovanja z ZPM, delo z učenci v PO...

Učencem je bila svetovalka in prijateljica, k njej so se zatekali v žalostnih in veselih trenutkih. Vedno je našla čas za ljubeznivo besedo.

Bila nam je dobra kolegica in prijateljica. Tudi mi smo v njeni delovni sobi našli tolažilno besedo ali pa prišli na kratek, prijeten klepet.

Delala je vse dni; razdajala se je na vse strani. Njen delovnik ni bil omejen z urami. Koliko popoldnevo je doma urejala administracijo, ker je v šoli za tako delo zmanjkalo časa. V popoldanskem času je opravila pota za šolo, učence ali druge, ker v dopoldanskem času tega ni mogla.

Ob številnih nalogah, ki so jo čakale, pa je osnovala družino. Bila je dobra žena in vzorna mati svojima otrokoma. Ko smo se lani vrnili s prvomajskih praznikov, je bila njena delovna soba prazna. Zvedeli smo, da je zbolela. Komaj smo verjeli, da je tisti dan ni med nami. Bolezen je bila hujša kot je sprva kazalo, a premagovala jo je z vero v življenje. Pogostokrat smo se videvali ali vsaj slišali po telefonu. Ves čas svoje boleznine se je zanimala za delo v šoli. Ko smo se vrnili z Didacte v Stuttgartu, so jo zanimale vse novice. To so bile tudi zadnje novice. Kljub neomajni veri v življenje je bila bolezen močnejša, zdravstveno stanje se ji je močno poslabšalo in bolezen je premagala njen življenjski optimizem.

Bil je topel pomladanski dan, ko smo jo na ljubljanskem Žalah pospremili na zadnjo pot in njen grob posuli s cvetjem.

Velika vrzel je nastala v njeni družini, pa tudi v kolektivu naše šole je nastala praznina. Šestindvajset let njenega dela in množica njenih misli je vtkanih v življenje naše šole.

Delavci osnovne šole
Oskarja Kovačiča, Ljubljana

Vrzdenski upokojenci na Komelu nad Pliberkom

IZ DELA DRUŠTVA UPOKOJENCEV VRZDENEC

Izleti pomlajajo

Odkar so vrzdenski upokojenci ustanovili lastno društvo, praktično ne mine teden, da se ne bi družno podali na kak vršac, ali pa sedli na kolo in se zapeljali tja proti Polhovemu Gradcu ali še kam drugam. Med drugim so se povzpeli na Kožljek, na Lovrenc, peš so se odpravili v Žažar, prvo nedeljo v tem mesecu pa so se podali tudi na Katarino.

»V društvu nas je kakih deset takšnih, ki še lahko hodimo in kolesarimo, pa gremo,« pravi o živahni rekreativni dejavnosti DU Vrzdenc njegova predsednica Francka Petrovič. »Ti izleti

so enkratni. Vsi se vračamo zadovoljni. Med tednom »merkamo' otroke, v nedeljo pa se sprostim.«

Lani je društvo, ki šteje 107 članov, pripravilo tudi tri večje izlete: enega v Logarsko dolino, kar dvakrat pa so se odpravili v Pliberk na avstrijsko Koroško (enkrat pravzaprav na Komel nad Pliberkom). Za letošnje leto vrzdenski upokojenci pripravljajo izleta na Gorenjsko in Štajersko, en izlet pa bo celo na morje.

Za 8. marec je DU Vrzdenc obdarilo svoje člane, starejše nad 80 let. Obiskali in obdarili pa so tudi svoje upokojence v Domu starejših občanov na Vrhniki, v Mengšu in na Bokalcih.

B. VRHOVEC